

Pastýřský list Vánoce 2021

Milé sestry a drazí bratři,

Bůh, který oznámil pastýřům radostnou zvěst o narození Spasitele, ať Vás naplní radostí a učiní Vás zvěstovateli svého evangelia!

V tyto dny často hledíme do betléma, který má kouzelnou atmosféru. I když se různá zobrazení v mnohém liší, jedno mají společné. Středem celé scenerie je vždy malé dítě. Všichni ostatní jsou méně důležití, nejen dospělí rodiče nebo vyparádění králové s bohatými dary, či sami zpívající andělé. To malé dítě je ze všech nejchudší, nemá nic, jen plenky, a přece je důležitější než všichni. Každému se líbí ta tichá harmonie a pohoda svaté noci. Nejednen z nás si ji spojuje s dětskou představou rodinné idylky.

Ta ideální atmosféra však není pohádková. Podobnou je možné zakusit v mnoha rodinách, v nichž vládne láska a pokora. Promiňte, laskavě, ale láskou nemyslím sladký pocit a pokoru si nepředstavuji jako ušlápnutost nebo podceňování sebe. Právě v betlémě vidím krásnou lásku tolika lidí, kteří nemyslí na sebe, ale jsou uchvázeni malým dítětem, k němuž spěchají a s nímž se dělí o svůj majetek. Nehledají sebe, ale dobro toho Novorozeného. Jejich pokora se nevymlouvá na chudobu, ale dává z mála, neschovává se za nedostatek talentů, ale zpívá z radosti a pro radost.

Ten pohled nabízí důležité poučení. Ne, žádné školské poučky. On přitahuje a probouzí touhu k následování, protože vyzařuje lásku. Láska napodobuje a připodobňuje se. Jen nespěchejte a vychutnejte si ten pohled. Věřím, že pak najdete nové zalíbení v podobném postoji. Tomu děťátku dělají malíři či sochaři často starší hlavičku, aby napověděli jeho věčnou moudrost a božskou moc, ale všechny údy má tak slabé, abychom vnímali pokoření všemohoucího Boha, který se pro nás stal slabým člověkem. Slovo se stalo tělem. Opustilo slávu nebe a vzalo na sebe náš osud. Přišlo nás vykoupit z otroctví hříchu a nabídnout nebeské dědictví. Bůh se stává člověkem, aby mě učinil bohem. Ne, nemohu dál. Naplňuje mě úžas. Musím mlčet. Ale to mlčení je tak šťastné!

Té idylce se může blížit každá rodina, v níž vládne láska, kde nejsou lidé slepí a dovedou vidět ty druhé, vidět jejich kvality a žasnout. Bez obdivu nedokážeme milovat, protože, co nemá v našich očích cenu, nevzbuzuje zalíbení, neprobouzí lásku. Bez obdivu necítíme vděčnost a cítíme se chudí, někdy nespokojení a ukřivdění, nebo se dokonce necháme šířat závistí kvůli těm, kteří mají něco navíc. Cesta ke štěstí je však jednoduchá: umět vidět a žasnout, nebát se děkovat, mnoho děkovat.

Nejraději vzpomínám na lidi, kteří vyzařovali štěstí a radost, protože dovedli být spokojení s tím, co měli. Myslím na paní, která mnoho neměla. Když se jiní

chlubili a snad se snažili v ní probudit závist, smála se a říkala: „Jsem sice chudá, ale ne hloupá. Přece si nebudu kazit radost závistí. Já se raduji s druhými z toho, co mají oni, a tak jsem bohatší o radost.“

Betlémská pokora umí tiše naslouchat. Krásnou atmosféru dovedou dělat v rodinách ti, kteří umí naslouchat, kteří naslouchají trpělivě, neskáčou do řeči a nechají domluvit. Nepřipravují si svou odpověď, dokud druhý mluví. I když mají jiný názor, snaží se pochopit postoj druhého, nebo v něm hledat aspoň zrnka pravdy. Ten druhý se cítí milovaný, a proto se neježí, snadněji se disponuje k naslouchání.

Obdiv probouzí úctu, která chrání lásku. Bez úcty je láska ohrožená jako brýle v kapse bez futrálu. Mnoho záleží na úhlu pohledu. Člověk namyšlený, který se dívá na druhé spatra, který si myslí, že ti druzí mu nesahají ani po kolena, si bude těžko druhých vážit. Za to pokorný pohled lásky umí objevit hodnoty druhého. Kdo dovede vidět očima víry, ten ví, že všichni v rodině byli stvořeni k obrazu Božímu, že už od křtu jsou chrámem Ducha Svatého. On ví, že jak se chová k druhým, tak se chová k Bohu. Úcta dělá naše vztahy ušlechtilými a vede nás k takovému ovládnutí, že nezraňujeme, neurážíme, nemluvíme o chybách jiných.

Pořídít si do rodiny betlém a najít zalíbení v pohledu na něj může být velkým přínosem pro rodinu, protože může inspirovat a přispět ke zrání každé rodiny až k proměně ve svatou rodinu, moderní svatou rodinu, která žije krásnými vztahy a zakouší přítomnost Ježíše uprostřed nás, je světlem pro okolí a nadějí pro další generace.

Děkuji všem, kteří přijali mou adventní výzvu ke společné chvíli v rodině. Dnes Vám přeji nový objev posvátné atmosféry betléma a radost z Ježíše jako milého hosta Vaší domácnosti.

K tomu Všem žehná

arcibiskup Jan

Přečtěte při bohoslužbách o vánočních svátcích.